

J.J. Cremer schreef waarschijnlijk medio 1855 het dramatisch gedicht 'Albrecht Beiling'. Het is een van de weinige niet gepubliceerde werken van Cremer¹.

Beiling was in de 19e eeuw een bekend historisch figuur die beschreven werd in werken van o.a. J.P. Heije, H. Tollens, P. Vreede, A.F. Sifflé. H.F.R.Brandts Buys schreef een opera over hem.

Albrecht Beiling was een hoofdrolspeler in de Hoekse en Kabeljauwse twisten. Hij werd in 1422 schout van Gouda, maar werd twee jaar later verjaagd. Beiling zocht zijn toevlucht tot slot Schoonhoven, maar werd na een belegering door zijn Hoekse tegenstanders ter dood veroordeeld. Voor dat hij levend werd begraven, werd hij een maand in vrijheid gesteld om afscheid te nemen van familie en vrienden.

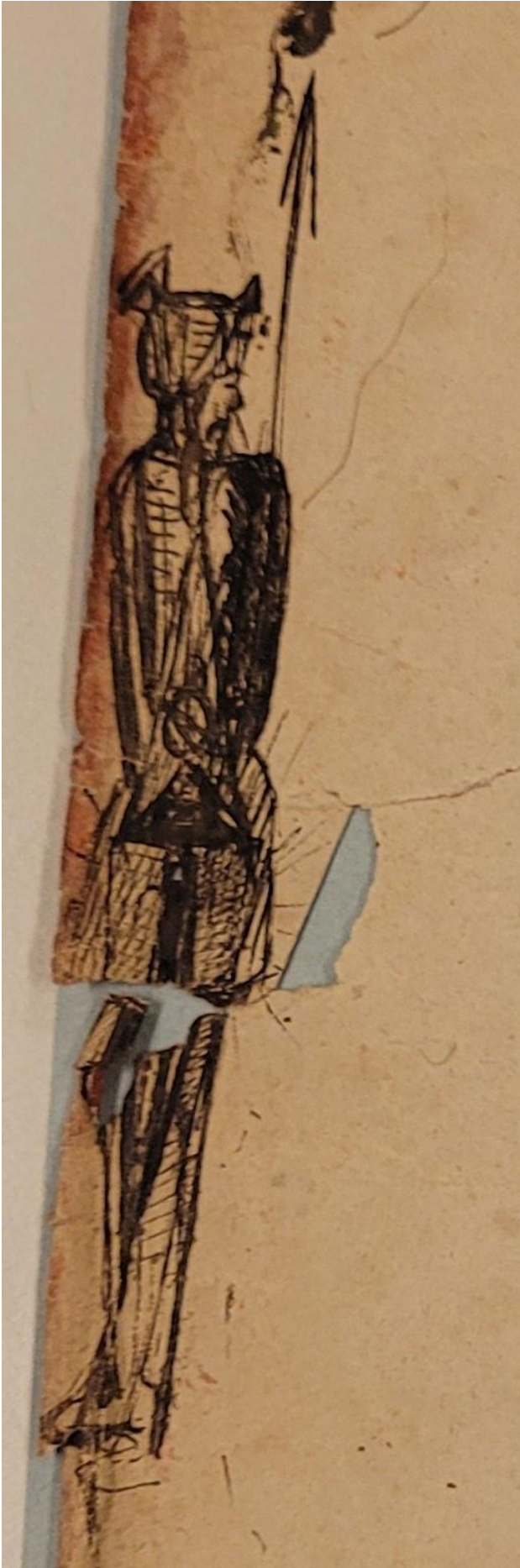
In het dramatisch gedicht van Cremer is een belangrijke rol toebedeeld aan Jacoba, de vrouw van Beiling. Zij vecht tevergeefs voor het leven van haar man.

Hoewel over de vrouw van Beiling vrijwel niets bekend is, werd ze in de 19^e eeuw regelmatig beschreven. Bijvoorbeeld in 'De weduwe van Albrecht Beiling' door W.H. Warnsinck uit 1827. Alles wijst erop dat Cremer zich heeft laten inspireren door dit werkje.

Wat het handschrift bijzonder maakt is dat het verluchtigd is met 10 tekeningen die allen betrekking hebben op de tekst.

Cremer is dit vroege werk niet vergeten. In zijn roman Tooneelspelers uit 1878 heeft hij een passage opgenomen over een toneelvoorstelling over Beiling.

¹ Het handschrift is in het bezit van de Koninklijke bibliotheek,

Dat is. In twintig

Mis heeft kon

dat overgaaf

ter minning

Ik meet

20

Zou hij

Gaen

Slechts deen

Schenkt wij

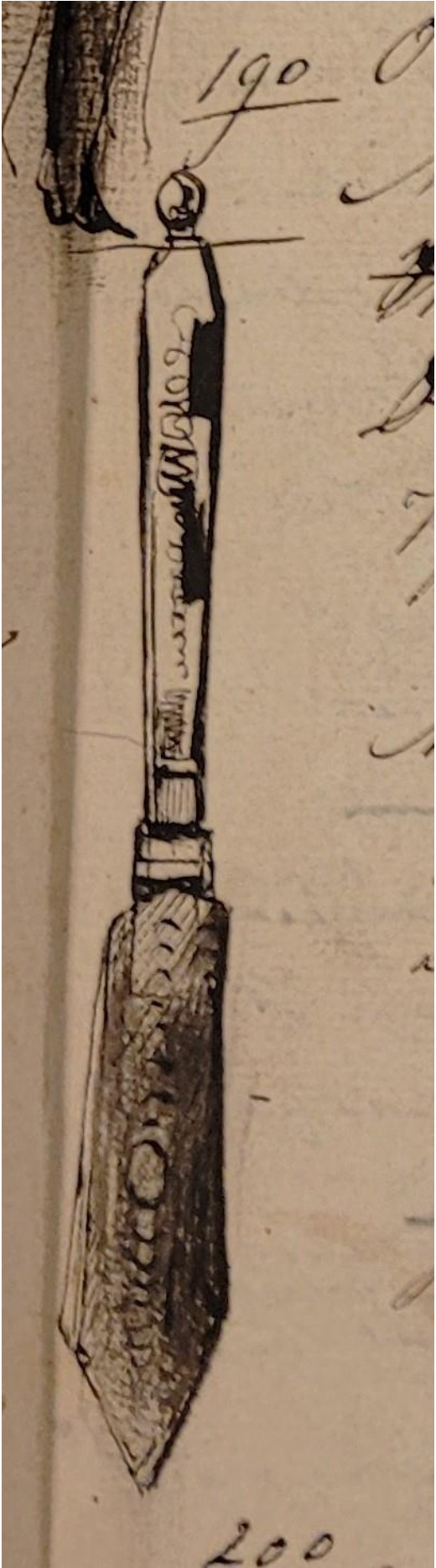

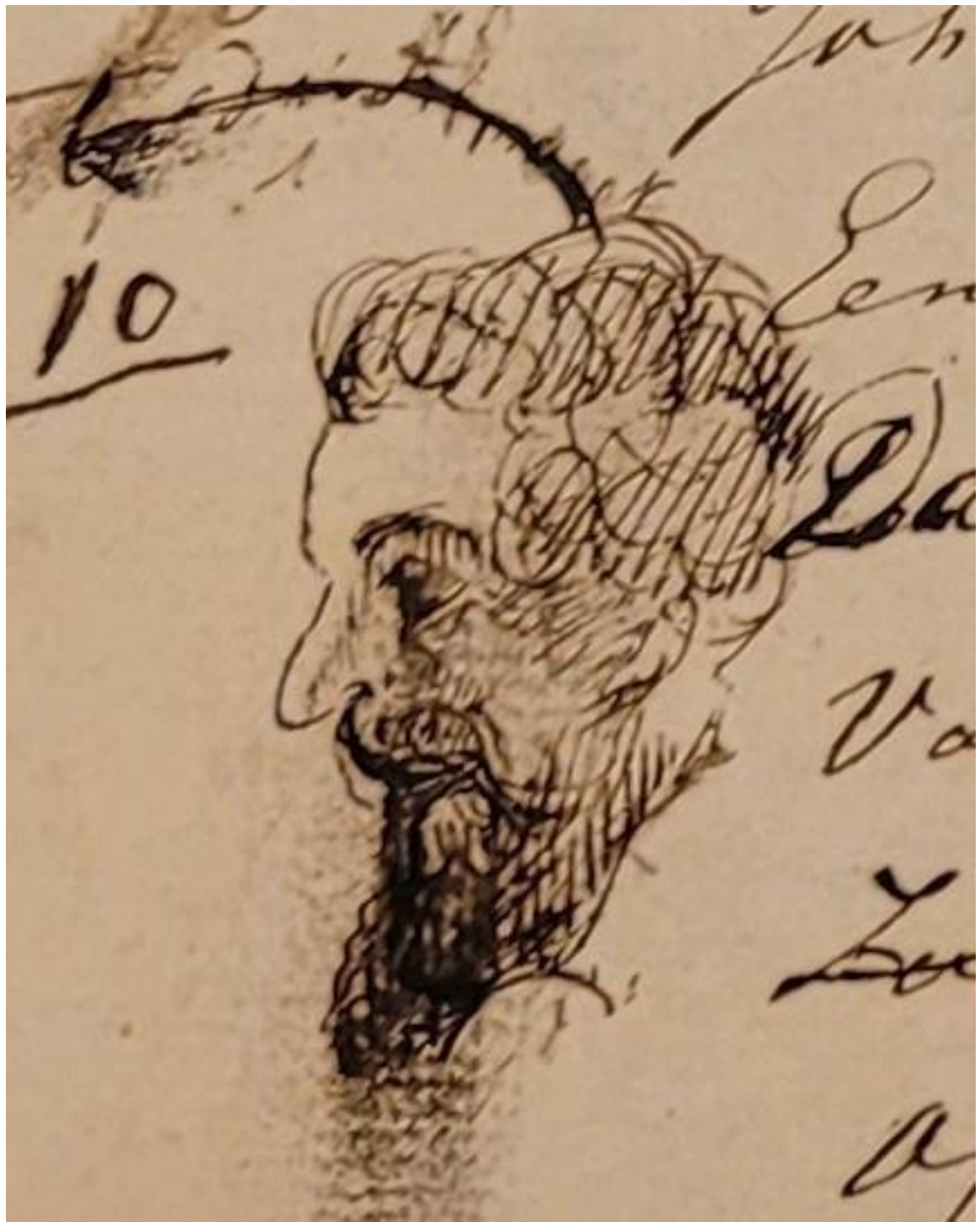

Handwritten signature or scribble in the bottom right corner.

230

Johanna

Zij rijst
Zoo glee
Hal' doo

Den wan
de beth

Mijn g

voor

wan

Zoo

En

om

240

Uit Toneelspelers van J.J. Cremer uit 1878:

in de tabouretten-diligence, of wel zijn compagnon tusschen de flambozen en bessenstruiken, maar 't meest zijn publiek bij allerlei soort van representaties met poppenkasten, chineesche schimmen, tafel-tooneelen, en ook van persoonlijke groote voorstellingen geweest. Bij de laatsten heeft Archi haar steeds diep getroffen; nu eens met de voorstelling van zijn Dolle Os, een soort van monodrama waarin hij — artist van tien à elf jaren, ten gevolge van het eten van drossenvleesch onder de hevigste pijnen bezwijkt; of ook door zijn roerend Afscheid van Albrecht Beiling, waarbij de »bedroefde gade” door een mutsenbol en eenige meiden-kleeren was voorgesteld, terwijl voor het »weenende kroost” een paar door Louise meegebrachte groote poppen hadden dienst gedaan. Niets echter had sterker indruk op »het publiek” gemaakt, dan de voorstelling van het monodrama De Egyptische Duisternis, waarbij het licht op de kinderkamer moest worden uitgeblazen. Het geroep en

Het schilderij van Jan Hendrik van de Laar uit 1847 over Beiling die afscheid neemt van zijn vrouw en kind.

www.jacobcremer.nl

Laatst bijgewerkt: 20 april 2024.